

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. február 26.
Nagyböjt 1. vasárnapja

Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!

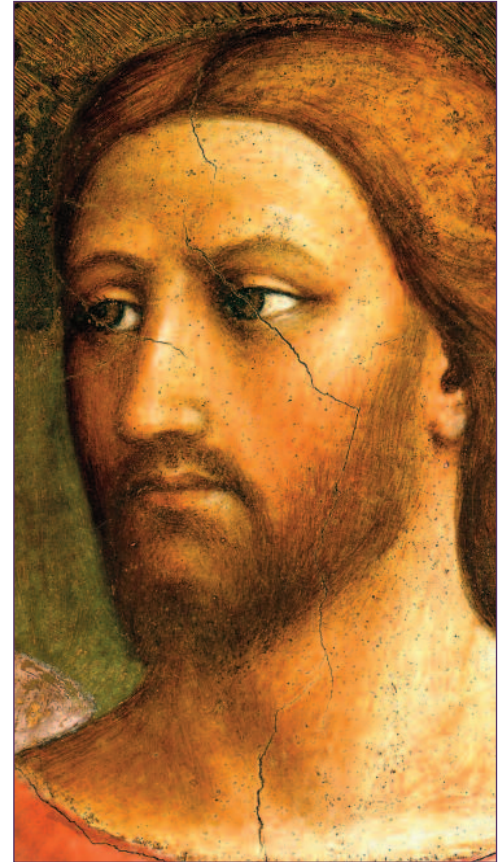
A pusztában

Hamvazószerdán elkezdődött a Nagyböjt, a húsvéti felkészülés ideje. E negyven napos időszak fontos állomásai számunkra a péntek, amikor a keresztyűi imádság alkalmával végigmélkedjük Krisztus szenvedésének és halálának állomásait, valamint a nagyböjti vasárnapok, amelyek a bűnbánat útján fokozatosan vezetnek bennünket a húsvéti ünnephez.

Nagyböjt 1. vasárnapján Jézus megkísértéséről olvasunk az evangéliumban. Szent Márk evangélista egészen röviden írja le az eseményt: a Lélek indítására Jézus visszavonul a pusztába, ahol megkísértette a sátán. 40 nap elteltével Jézus visszatér a pusztából és az evangélium hirdetésével megkezdí nyilvános működését Galileában. Máté és

Lukács evangélista elbeszéléséből azt is megtudjuk, hogy melyek voltak a kísértések. Először azt akarta a sátán, hogy Jézus változtassa át a köveket kenyérré, majd azt akarta, hogy Jézus vesse le magát a templom párkányáról, mert Isten angyalai úgyis vigyázni fognak rá, harmadszor pedig a világ minden országának dicsőségét ígérte Jézusnak, ha leborulva hódol a sátán előtt (Mt 4,1-11; Lk 4,1-13).

A kísértések és azok visszautasítása azonban Jézus pusztai tartózkodásának csak az egyik oldala. Másrésztől ugyanis Jézus azért mehetett a pusztába, hogy fellépése előtt keresse a csendet, átgondolja a mennyei Atyától kapott küldetését és Istenre figyeljen. A pusztaság így nem csupán a kísértések helye volt számára, hanem a küldetésre való felkészülés, az imádság, az elmélkedés és az Atyával való együttlét helye is.

A megtérés útján

Isten szabadnak teremtett bennünket, hogy mindig a magasba vonzzon minket a vágy és állandóan felfelé, az ég felé, Isten felé törekedjünk. De a gonosz lélek, a sátán, foglyul ejt bennünket, bezár bűneink ketrecébe. A bűnök annyira megnyomorítják életünket és olyannyira földhözragadtá tesznek minket, hogy már szinte el is felejtjük, hogy hol van a mi igazi otthonunk. Ebben a helyzetben érkezik hozzánk a mi Megváltónk, Jézus.

A nagyböjti idő minden esztendőben azt a lehetőséget adja meg nekünk, hogy kiszabaduljunk a bűn fogságából, szakítsunk mindazzal, ami a földhöz

köt bennünket, lelkünket újra felemeljük Istenhez, és új életet kezdünk. Térjete meg! – hangzik Jézus felszólítása az evangéliumban. Vegyétek észre magatok körül a bűn szűk ketrecét, amely eltorzítja emberi méltóságotokat! Térjete vissza Istenhez, aki a magasba, a mennybe hív benneteket! Éljetek az Evangélium tanítása szerint, amely az örök élet tanítása!

Még csak pár nap telt el a nagyböjtből. Még nem késő elindulni a megtérés útján. Most van itt az alkalmas idő, hogy igaz bűnbánat által megtisztítsuk szívünket és lelkünket. Induljunk böjti utunkon Krisztussal, vegyük fel keresztyűnként, járjunk vele a keresztyűton, hogy megérkezzünk vele a feltámadásba és az örök életbe!

Az Ige szolgálatában

Urunk, Jézus Krisztus! Te egykor az igehirdetésre választottad ki az apostolokat, akiknek ezt mondtad: „aki titeket hallgat, engem hallgat” (Lk 10,16).

Ugyanez igaz minden papra is, akit te hívsz meg személyesen az Ige szolgálatára. Add, Urunk, hogy papjaink szavát soha ne vegyük csupán gyenge emberi szónak, hanem igehirdetésükben felismerjük, megszeressünk és kövessünk téged!

Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Nagyböjt 1. vasárnapja
Ter 9,8-15
1Pét 3,18-22
Mk 1,12-15

Hétfő
Lev 19,1-2.11-18
Mt 25,31-46

Kedd
Iz 55,10-11
Mt 6,7-15

Szerda
Jón 3,1-10
Lk 11,29-31

Csütörtök
Esz 4,17n-hh
Mt 7,7-12

Péntek
Ez 18,21-28
Mt 5,20-26

Szombat
Mtörv 26,16-19
Mt 5,43-48

Nagyböjt 2. vasárnapja
Ter 22,1-2.9-13.15-18
Róm 8,31b-34
Mk 9,1-9